

CZEKANIE W TYGLU

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 3 września

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Rz 15,4-5; 5,3-5; 1 Sm 26,1-25; Ps 37,1-11.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Owoce zaś Ducha (...) cierpliwość” (Ga 5,22).

Naukowcy przeprowadzili eksperyment z udziałem czteroletnich dzieci. Rozdali dzieciom po jednym cukierku i powiedzieli, że jeśli zaczekają określony czas i nie zjedzą go, dostaną za to jeszcze jednego cukierka. Niektóre z dzieci zjadły swoje cukierki natychmiast po ich otrzymaniu, ale inne zaczęły. Zostało to zapisane przez autorów eksperymentu.

Później naukowcy przyglądali się rozwojowi dzieci aż do wieku nastoletniego. Te dzieci, które zaczęły ze zjedzeniem cukierka, okazały się dobrze przystosowane społecznie, lepsze w nauce i bardziej pewne siebie niż te, które nie zaczęły. Wydaje się, że cierpliwość jest wskaźnikiem czegoś ważniejszego i większego w ludzkim charakterze. Nic dziwnego, że Pan wzywa nas do pielęgnowania cierpliwości.

W tym tygodniu przyjrzymy się temu, z czym wiąże się jedna z najtrudniejszych ciężkich prób — tygiel czekania.

TYDZIEŃ W SKRÓCIE: Dlaczego czasami musimy długo czekać na coś? Czego możemy się nauczyć o znaczeniu cierpliwości w tyglu doświadczeń?

Przeczytaj Rz 15,4-5. Co te wersety znaczą dla nas?

Zazwyczaj jesteśmy niecierpliwi, gdy czegoś bardzo chcemy i co nam obiecano, a jeszcze tego nie otrzymaliśmy. Najczęściej nie doświadczymy zadowolenia, póki nie dostaniemy tego, za czym tęsknimy. A ponieważ nie zawsze dostajemy wszystko, czego chcemy, to znaczy, że jesteśmy skazani na rozdrażnienie i zniecierpliwienie. Gdy jesteśmy w takim stanie, niemal niemożliwe jest zachowanie spokoju i zaufania do Boga.

Cierpliwe czekanie z zasady kojarzy się z cierpieniem. W języku hebrajskim jedno ze słów oznaczające *cierpliwe oczekiwanie* (zob. Ps 37,7 BL) pochodzi od innego hebrajskiego słowa, które można przetłumaczyć następująco: *wielce boleć, zachwiać, drżeć, być zranionym, być zasmuconym*. Uczenie się cierpliwości nie jest łatwe. Czasami to właśnie czekanie jest najtrudniejszym elementem ciężkiej próby.

Przeczytaj Ps 27,14; 37,7; Rz 5,3-5. Co te wersety nam mówią? Do czego prowadzi cierpliwość?

Gdy czekamy, możemy skupić uwagę na jednej z dwóch rzeczy. Możemy myśleć o tym, na co czekamy, albo o Tym, który trzyma to wszystko w swoich rękach. Różnica polega nie na tym, jak długo czekamy, ale jaką postawę przyjmujemy podczas oczekiwania. Jeżeli ufamy Panu, powierzamy Mu swój los i poddajemy się Jego woli, to możemy liczyć, że uczyni On to, co najlepsze dla nas w odpowiednim czasie, bez względu na to, jak bardzo niemożliwe się nam to wydaje.

Na co usilnie czekasz? Jak możesz się nauczyć podporządkowywać wszystko Bogu i Jego planowi? Módl się i proś Boga o postawę zupełnej uległości i poddania się Jemu.

Przeczytaj Rz 5,6 oraz Ga 4,4. Co wersety te mówią o Bożym planie dotyczącym czasu?

W tych wersetach Paweł mówi nam, że Jezus w oznaczonym czasie przyszedł na ziemię, by umrzeć za nas. Paweł nie wyjaśnia, *dlaczego* był to właściwy czas. Czytając te wersety, łatwo jest pomyśleć: *Dlaczego Jezus czekał tysiące lat, by przyjść na ziemię w celu rozwiązania problemu grzechu? Czyżby wcześniej wszechświat nie rozumiał, jak zły jest grzech?* Możemy też zapytać: *Dlaczego Jezus tak długo czeka ze swoim powtórным przyjściem?* Każdy z nas może również zapytać: *Dlaczego Bóg zwleka z wysłuchaniem naszych modlitw?*

Pomyśl, na przykład, o proroctwie o siedemdziesięciu tygodniach z Dn 9,24-27, wskazującym na Jezusa jako Mesjasza (przeczytaj je, jeśli potrzebujesz je sobie przypomnieć). Jak długi okres obejmuje to proroctwo? Co mówi to o potrzebie uczenia się czekania na realizację Bożego planu, choć plan ten obejmuje bardzo długi okres z naszego punktu widzenia?

Wielu ważnych duchowych lekcji możemy się nauczyć w związku z potrzebą czekania. Po pierwsze czekanie może sprawiać, że przenosimy uwagę z rzeczy czy zdarzeń, na które czekamy, na samego Boga, który realizuje swój plan. Po drugie czekanie pozwala nam stworzyć wyraźniejszy obraz naszych pobudek i pragnień. Po trzecie czekanie wzmacnia wytrwałość — duchową wytrzymałość. Po czwarte czekanie otwiera drzwi do rozwijania wielu duchowych mocy, takich jak wiara i ufność. Po piąte czekanie pozwala Bogu ułożyć wszystkie elementy większej układanki dziejów. Po szóste nie zawsze znamy powody czekania, więc czekanie uczy nas żyć przez wiarę. Czy potrafisz wymienić inne powody czekania?

Wskaż biblijne przykłady działania Boga w wybranym przez Niego czasie. Jak pomagają ci one uczyć się zaufania do Boga i pewności, że będzie działał na twoją korzyść we właściwym czasie? (Pomyśl, na przykład, o obiecany synu Abrahama i Sary). Zadaj sobie pytanie: Jak moje postępowanie może opóźniać odpowiedź Boga na modlitwy, na które mógł On odpowiedzieć już dawno?

W 1 Sm 16,1-13 widzimy młodego Dawida namaszczonego przez proroka Samuela na przyszłego króla. Z domu swego ojca, Isajego, Dawid musiał przejść długą drogę, by zasiąść na tronie w Jerozolimie. Niewątpliwie w tym czasie niejedną raz poddany został ciężkiej próbie.

Jako młody człowiek Dawid znalazł się na dworze Saula. Będąc muzykiem, grą na harfie łagodził ponury nastrój króla (zob. 16. rozdział *1. Księgi Samuela*). Po zwycięskiej walce z Goliatem Dawid stał się narodowym bohaterem (zob. 17. rozdział *1. Księgi Samuela*). Potem przez wiele lat musiał uciekać, ratując swoje życie. Zarówno Saul, jak i jego syn Jonatan wiedzieli, że Dawid został wybrany na nowego króla (zob. 1 Sm 23,17; 24,21). Jednak Dawid nie czynił nic, by przyspieszyć realizację tego Bożego wybrania. W gruncie rzeczy zachowywał się odwrotnie. Choć Saul usiłował go zabić, Dawid nie mścił się na nim, nawet gdy miał ku temu okazję. Stanowczo twierdził, że nie uczyni nic takiego — nie podniesie ręki na Saula, choć ten nastawał na jego życie (zob. 1 Sm 24,6-8; 26,7-11).

Przeczytaj 1 Sm 26,1-11. Dlaczego Dawid nie chciał zabić Saula? Czego uczy to nas o sposobie, w jaki Bóg realizuje swoje plany w naszym życiu?

Przeczytaj 1 Sm 26,12-25. Jak to, że Dawid nie chciał zabić Saula, wpłynęło na tego drugiego? Czego uczy nas to o korzyściach wynikających z czekania na Boga?

Patrząc na drogę Dawida do królewskiego tronu, moglibyśmy podsumować ją krótkim zdaniem: Nie chwytaj tego, czego Bóg jeszcze ci nie dał. Dary Boga najlepiej przyjmować w czasie wyznaczonym przez Niego. Może to wymagać długiego czekania. Fasola rośnie dosłownie z godziny na godzinę, podczas gdy dąb wyrasta przez długie lata. Jednak fasola przeżywa kilkadziesiąt dni, podczas gdy dąb przez wiele stuleci opiera się wichrom i burzom.

Pomyśl, jak łatwo Dawid mógł usprawiedliwić zabicie Saula. (Przecież Dawid wiedział, że ma zostać królem, a Saul czynił mnóstwo zła). Jednak postępowanie Dawida świadczyło o prawdziwej wierze w Boga. Czego możesz się nauczyć z tego przykładu, bez względu na to, na co czekasz?

Pokaz mocy Bożej na górze Karmel wywarł wielkie wrażenie na Izraelitach (zob. 18. rozdział *1. Księgi Królewskiej*). Ogień spadł z nieba, lud uznał prawdziwego Boga, a fałszywi prorocy zostali zabici. Bóg zwyciężył. Należałoby przypuszczać, że w związku z tymi wydarzeniami Eliasz nabrał wielkiej duchowej siły. Jednak to właśnie wtedy wieść o wrogości nikczemnej królowej przeraziła go tak, że chciał umrzeć. Przeczytaj o tym w 1 Krl 19,1-9. Ostatnie słowa tego fragmentu księgi są dość niepokojące: „Lecz oto doszło go słowo Pana tej treści:

— Co tu robisz, Eliasz?” (1 Krl 19,9).

Najwyraźniej Eliasz uciekał pod wpływem przerażenia i znalazł się nie tam, gdzie powinien być.

Po tak przejmującej interwencji Pana na górze Karmel Eliasz powinien być napełniony wiarą i ufnością, ale on uciekł, bojąc się, że zginie. Czego możemy się nauczyć z tego negatywnego przykładu?

Ta historia ilustruje coś bardzo ważnego. Gdy się spieszymy, łatwo możemy się znaleźć w niewłaściwym miejscu. W przypadku Eliasza to strach sprawił, że podjął on niewłaściwą decyzję i uciekł na pustynię, a nawet życzył sobie śmierci. Z wielu przyczyn możemy uciekać przed Bożym planem przygotowanym dla nas.

Przeczytaj Rdz 16,1-3; Lb 20,10-12; Sdz 14,1-3; Mt 20,20-21; Łk 9,52-56; Dz 9,1. Co sprawiło, że osoby opisane w tych fragmentach *Pisma Świętego* oddaliły się od woli Boga względem nich?

Jak łatwo czynniki takie jak: ambicja, gniew, namiętność, brak wiary i rzekoma gorliwość dla sprawy Pańskiej sprawiają, że *biegniemy* tam, gdzie nie powinniśmy być. Nikt nie jest wolny od tego rodzaju niebezpieczeństwa. Kluczowe jest zatem rozwijanie ufnej wiary w dobroć i miłosierdzie Boga, o którym wiemy, że nas miłuje i pragnie dobra dla nas. Nie dzieje się to automatycznie. Wiara może być darem, ale ten dar wymaga pielęgnowania, rozwijania i ochrony.

„Rozkoszuj się Panem, a da ci, czego życzy sobie serce twoje!” (Ps 37,4).

Ps 37,4 zawiera wspaniałą obietnicę. Wyobraź sobie, że otrzymujesz wszystko, czego zapragniesz. Jednak spełnienie prawdziwych pragnień serca zależy od tego, czy serce znajduje upodobanie w Panu. Co to znaczy *rozkoszować się Panem*?

Przeczytaj Ps 37,1-11. Kontekst Ps 37,4 jest nieco zaskakujący. Dawid pisze bowiem o tym, że jest otoczony przez ludzi, którzy działają przeciwko Bogu i niemu. Gdy ludzie działają przeciwko nam, naszą naturalną reakcją jest wpadanie w gniew i próba usprawiedliwiania się. Jednak Dawid radzi coś innego.

Co Dawid radzi ludowi Bożemu w tego rodzaju sytuacjach?

Ps 37,1 .....

Ps 37,5 .....

Ps 37,7 .....

Ps 37,8 .....

Przeczytaj jeszcze raz Ps 37,4. Co znaczy *rozkoszowanie się Panem* w kontekście powyższych wersetów?

Dawid raz po raz powtarza na różne sposoby:

— Zaufaj Bogu i Jego działaniu. Nie zniechęcaj się, bo On jest twoim Bogiem i działa na twoją korzyść, także teraz. Nie musisz polegać jedynie na sobie i starać się rozwiązać każdy problem o własnych siłach. Twój Niebiański Ojciec kieruje wszystkim. Zaufaj Mu. Zaufaj Mu całkowicie.

W tym kontekście Dawid pisze o rozkoszowaniu się Panem. Rozkoszowanie się Bogiem i upodobanie w Nim to życie w stanie zupełnego zaufania do Niego. Nic nie może wówczas zmaćcić naszego pokoju, bo Bóg jest z nami i działa dla nas. Możemy Go chwalić, a nawet radować się, bo nikt nie jest w stanie przeciwstawić się naszemu Bogu! Gdy nauczymy się tego, wówczas naprawdę otrzymamy to, czego pragniemy, bo otrzymamy to, co nasz miłujący Ojciec pragnie nam dać, i to w czasie najlepszym z punktu widzenia Jego królestwa.

Jak możesz się nauczyć *rozkoszować Panem*? Poświęć czas na modlitwę, prosząc o Boże prowadzenie i o to, by rozkoszowanie się Nim stało się rzeczywistością twojego życia.

DO DALSZEGO STUDIUM

Realizacja Bożego planu względem nas może wymagać od nas długiego oczekiwania, a to może się okazać ciężką próbą. Uczenie się cierpliwości w czekaniu jest możliwe, gdy skupiamy uwagę na Bogu i ufamy Jego działaniu. Istnieje wiele powodów czekania, ale wszystkie wiążą się z realizacją planów Boga dotyczących nas i Jego królestwa. Możemy dużo stracić, gdy wybiegamy przed Bogą, ale także dużo zyskać, gdy zachowujemy postawę ufności i upodobania w Nim. Pan waży i mierzy każdą próbę, jaką dopuszcza dla nas.

„Nie potrafię odczytać zamiaru Bożego w moim utrapieniu, On jednak wie, co jest najlepsze, a ja powierzam Mu moją duszę, moje ciało i mojego ducha jako mojemu wiernemu Stwórcy. »Gdyż wiem, komu zawierzyłem, i pewien jestem tego, że On mocen jest zachować to, co mu powierzono, do owego dnia« (2 Tm 1,12 KJV). Gdybyśmy uczyli i ćwiczyli nasze dusze, by mieć więcej wiary, więcej miłości, większą cierpliwość i bardziej doskonałe zaufanie do naszego Niebiańskiego Ojca, to wiem, że mielibyśmy więcej pokoju i szczęścia dzień po dniu, gdy przechodzimy przez walki tego życia. Pan nie jest zadowolony, gdy niepokoimy się i martwimy poza ramionami Jezusa. Potrzeba więcej połączonego ze sobą spokojnego oczekiwania i czuwania. Myślmy, że dopóki nie czujemy, to nie jesteśmy na właściwej ścieżce i ciągle szukamy wewnątrz jakiegoś znaku stosownego do sytuacji; rozrachunek nie opiera się jednak na uczuciu, ale na wierze”⁴⁴.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Co to znaczy, że Jezus *waży i mierzy* próby? Jak ta świadomość pomaga nam cierpliwie czekać?
2. Poproś uczestników studium biblijnego, by opowiedzieli, czym jest dla nich cierpliwe czekanie. Jakie są ich obawy i radości? Jak radzą sobie z czekaniem? Czego uczą się, czekając? Jakich obietnic Bożych trzymają się, czekając?
3. Co możecie zrobić jako zbór czy uczestnicy studium biblijnego, by pomóc innym, którzy znajdują się w tyglu doświadczeń i muszą czekać na Bożą interwencję?
4. Jaka jest rola modlitwy w rozwijaniu cierpliwości? Czy znasz ludzi, za których możesz się modlić, by Duch Święty rozwijał w nich cierpliwość?

⁴⁴ Ellen G. White, *Wybrane poselstwa*, t. 2, Radom 2009, s. 226. Przeczytaj także rozdział *Namaszczenie Dawida*, w: *taż, Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 482-484.

DARY DNIA ŻNIWNO-DZIĘKCZYNNEGO

3. kwartał • Zbiórka darów 10 września • Projekt wszystkich diecezji

Diecezja Południowa. W ostatnich latach zbor w Kędzierzynie-Koźlu własnymi siłami prowadził remonty pomieszczeń swojego miejsca zgromadzeń. Obecnie zaszła konieczność wymiany pieca oraz instalacji centralnego ogrzewania, w czym zbor potrzebuje pomocy. Na ten cel przeznaczone zostaną środki zebrane podczas Dnia Żniwno-Dziękczynnego.

Diecezja Wschodnia. Literatura towarzyszyła misji adwentystycznej od samego początku, a jej rozpowszechnianie jest wciąż jedną z ulubionych form ewangelizacji prowadzonej przez wierzących. Dary tegorocznego Dnia Żniwno-Dziękczynnego chcemy przeznaczyć na przygotowanie literatury ewangelizacyjnej (w tym w języku ukraińskim) do bezpłatnego rozpowszechniania.

Diecezja Zachodnia — budowa domu modlitwy w Szczecinie. Wynajęcie kolejnego lokalu i zorganizowanie drugiego zboru nie rozwiązało problemu braku miejsca na zgromadzeniach i ograniczeń w realizowaniu różnych programów misyjnych Kościoła. Po paru latach działalności znów jest ciasno w zborach szczecińskich. Chcielibyśmy, aby w tak dużym mieście powstał dom modlitwy, który będzie właściwym miejscem wielbienia Boga i zbawczej służby dla ludzi.

Jak złożyć dary?

1. Dary zostaną zebrane podczas nabożeństwa sobotniego w osobnej kolekcie lub w przeznaczonych na ten cel kopertach.
2. Dary można również przekazać na rachunek bankowy lokalnej diecezji:
  - Diecezja Południowa: **49 1020 2892 0000 5702 0166 5108** (z dopiskiem: **Zbór w Kędzierzynie-Koźlu**).
  - Diecezja Wschodnia: **42 1020 1156 0000 7402 0059 4259** (z dopiskiem: **Literatura**).
  - Diecezja Zachodnia: **95 1090 1476 0000 0001 4675 3083** (z dopiskiem: **Zbór w Szczecinie**).